

TOMÁŠ GALIS

ŽILINSKÝ BISKUP
EPISCOPUS ŽILINENSIS

Prot. č. 1292/2010

Bratia a sestry!

Od vyhlásenia Roka Žofie Bosniakovej uplynulo 12 mesiacov. Počas nich miesto odpočinku jej telesných pozostatkov navštívili veriaci z každého dekanátu Žilinskej diecézy. Každý mesiac, spolu so svojimi duchovnými pastiermi, putovali do Tepličky nad Váhom prejaviť úctu za svedectvo života grófke Žofii Bosniakovej. Putovali do tohto chrámu, aby poďakovali Bohu za to, že v tejto žene dal v minulosti svojmu ľudu veľkú ochrankyňu a pomocníčku. Zároveň prosili Nebeského Otca, aby jej lásku k nemu, jej otvorenosť srdca pre potreby blížnych odmenil nebeskou slávou a aby v Cirkvi bola povýšená k verejnej úcte ako blahoslavená.

V posolstve na záver Roka Žofie Bosniakovej chcem pripomenúť tri dôležité aspekty. Po prvé: vyjadriť poďakovanie Bohu za dobrá, ktoré sme v tomto čase z Božej milosti dostali. Boh, prameň každého milosrdenstva, obdaril Žofiu Bosniakovu nevšednou láskou k chudobným. Ale, ako dokazujú historické pramene, Boh nám v nej dal tiež obdivuhodný príklad obetavosti v rodinnom živote. A tak chvíle, ktoré sme uplynulý rok prežili v tomto chráme, boli vyplnené okrem vonkajšej úcty k Žofii Bosniakovej i modlitbami za naše rodiny, ktoré sú našimi prvými školami. Tu sme sa začali učiť ľudským čnostiam, kresťanskej láske. V nich sme prvýkrát zažili spoločenstvo vzájomne sa milujúcich ľudí. Tu sme zažili krásu rodinného života, ale i to, že tento život nebýva vždy ideálny. Preto sem mnohí prichádzali s túžbou, aby prejavená úcta k Žofii Bosniakovej vzbudzovala i dnes, v našich rodinách, ducha vzájomnej, trpezlivej a obetavej lásky. Aby po tejto ceste lásky a obety manželov, rodičov i detí vstúpil do našich rodín pokoj, rodinné šťastie a istota. Nezabudnime za tieto dobrodenia ďakovať. Často krát si ani neuvedomujeme, koľko milostí sme dosiahli skrze modlitbu niekoho iného. Máme tendenciu namýšľať si, že všetko je naša zásluha, že všetko je v našich rukách, že náš život pôjde rovnako či sa budeme modliť alebo nie, či sa necháme inšpirovať životom Žofie Bosniakovej alebo ho len ľahostajne zoberieme na vedomie.

Po druhé chcem pripomenúť naše kresťanské povolanie: Byť znamením Božej dobroty a lásky vo svete. Tak, ako týmto znamením bola Božia služobníčka Žofia Bosniakova. Patrila k tým ľuďom, ktorí sa od Krista naučili

aké je milosrdné srdce a čo znamená byť blížnym. Pre ňu bol Kristus znamením, ktoré jej ukazovalo ako má viesť svoj život vo vzťahu s blížnym ktorý je v núdzi, ale i to, ako žiť vo vlastnej rodine po boku zďaleka nie ideálneho manžela Františka Vešelého.

Denne sa ľudia v našich krajinách stretávajú s prívalom slov a obrazov. Iba málo z nich hovorí v prospech Boha a Cirkvi. My kresťania však môžeme dávať pozitívne znamenia – i tým, že budeme verne žiť kresťanskú trpezlivú lásku nie len voči dobrým, ktorí si ju zaslúžia, ale voči všetkým teda i tým, ktorí nám ju neopätujú. Takto sa aj my môžeme ďalej stávať znamením pre iných, ktorí môžu nasledovať náš príklad. Nech nás od toho neodradia chvíle, keď nebudeme schopní žiť túto nezištnú lásku, o ktorú sme počas roka prosili. Takúto lásku nikdy nebudeme žiť ideálne, ale nezabudnime – použijem podobenstvo – že sme prstom ukazujúcim na hviezdy, zatiaľ čo niektorí ľudia od nás očakávajú, že budeme hviezdami samotnými. Žiť ako znamenie – to vôbec nie je ľahké, ale zdá sa, že je to jediná cesta ako rozšíriť rady tých, čo budú mať čnosti Žofie Bosniakovej a budú vedieť, čo je to milosrdenstvo a čo znamená byť blížnym.

Na záver ako tretie je moja prosba ku Vám. Nenechajme upadnúť Rok Žofie Bosniakovej do zabudnutia ako jednu z mnohých udalostí, ktoré prežijeme počas života. V osobnej modlitbe sa vracajme na toto miesto, aby sme mali stále silu pomáhať tým, ktorí nás potrebujú a s vernou, trpezlivou láskou vládali stáť v rodinách pri našich najbližších.

Rok prežitý so Žofiou Bosniakovou určite priniesol svoje ovocie. Na jednej strane, z vonkajšieho hľadiska, informácie o jej živote sa dostali viacej do povedomia veriacich nielen v Žilinskej diecéze, ale sa rozšírili i za hranice nášho regiónu a prenikli i za hranice Slovenska. Z druhej strany, z duchovného hľadiska, verím a dúfam, že prejavená úcta k Žofii Bosniakovej mnohým otvorila oči i srdce pre tých, ktorí sú odkázaní na našu pomoc a do našich rodín priniesla viac lásky, pokoja a radosti. A napokon sa nádejam, že všetkým priniesla novú silu s trpezlivosťou zápasť o vzájomnú lásku a rodinné šťastie.

S apoštolským požehnaním

✠Tomáš Galis, v.r.
žilinský biskup

V Teplicke nad Váhom, 1. júna 2010, v deň ukončenia Roka Žofie Bosniakovej.